

Neděle 29.4.2007 – Sbor CB v Praze 3

Text: „*Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil. – Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli.*“ (2Kr 5, 1-15a)

Všichni občas někam cestujeme: někdy za prací a jindy na dovolenou. Na našich životních cestách prožíváme různé zkušenosti. Na některých cestách se dostaneme dál, než bychom čekali. Ty nejdůležitější a nejvzácnější cesty jsou ovšem ty, které nás přivedou blíž k Bohu: k rozpoznání, že se nás svou láskou a mocí dotýká živý Bůh. Tak se to přihodilo kdysi jednomu vojáku z povolání. Byl to armádní generál Naamán.

1. Kariéra a nečekaná nemoc

Naamán byl úspěšný, vlivný a vážený člověk. V syrském království byl po králi hned druhým nejdůležitějším mužem. Jako generál dosáhl velkých vojenských úspěchů. Byl bohatý, slavný a mocný. Co víc si ještě mohl přát?! Ovšem i mocní a slavní tohoto světa mají někdy svá trápení. Naamánovou bolestí se stala těžká, nevyлéčitelná, smrtelná nemoc, *malomocenství*. Přišlo to jako blesk z čistého nebe!

Nejdříve na sobě objevil Naamán zvláštní flíčky. Mávl u toho rukou a nevšiml si toho. Ale další den jich byl víc a byly větší. Trochu znejistěl a ukázal je manželce. A když flíčky nezmizely, vyhledal svého osobního lékaře. Diagnóza byla zlá: *malomocenství*, dnešním názvoslovím lepra. Nemoc se nedala léčit, nic nezmohli ani felčari, zaklínači a kouzelníci.

Mocný generál vyčerpал všechny možnosti pomoci, o kterých věděl. Teď už viděl před sebou opravdu jenom tmu: smrtelná nemoc znamenala, že si vezme uzlíček svých věcí, odejde z domu a jako nakažlivě nemocný bude někde daleko od lidí vegetovat, čekat na konec a pomalu umírat. *To přece nemůže být pravda!*

2. Velká pomoc malé služebné

Takové trápení se nedá dlouho skrývat! Postupně se o tom dovídá král i služebnictvo doma. A když už se zdá, že je konec všem nadějím, objeví se jako světélko ve tmě vyprávění malé izraelské otrokyně. *Prý je v Samaří prorok, který dokáže uzdravit i malomocenství!* „*Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří...*“ Malá židovka určitě nešla rovnou ke generálovi... Možná to řekla při úklidu před svou paní... Že by byl někdo takový zrovna v Izraeli? V té podrobené zemi? Někdo, kdo by dokázal zachránit před smrtí?! To znělo jako pohádka! Zpráva o pomoci v Izraeli zněla uším Syřanů trochu podezřele. Dá se věřit malé izraelské otrokyni? Jak na to přišla? Odkud to vzala? *Ale*: prý jí matka vyprávěla o slavných činech některých izraelských mužů. To Bůh konal v té jejich zemi divy a zázraky a snad je koná podnes. Nevím, nerozumím, ale půjdu.

Velký a mocný generál si nechá poradit a vypravuje se na cestu za uzdravením. Tak neokázale začíná Bůh jednat v životě syrského velitele. Ten měl zatím svou víru a svého boha *Rimóna*, ale v jeho nemoci mu to nebylo k ničemu. Nevěděl asi nic o živém Bohu Izraelců. Nevěděl nic o tom, že tento Bůh má mnoho cest a způsobů, jak může pomoci. Nevěděl o tom, že si tento Bůh používá jako své posly obyčejné lidi...Zde promluvil prostřednictvím neznámé dívenky. Mluví o tom, co slyšela doma, mluví o tom, čeho se sama v srdci držela v cizí zemi.

3. Generálovo dilema

V Samaří se generálovy návštěvy zaleknou. Když si v královském dopise přečtou, že mají uzdravit malomocného generála, mají z toho hrůzu! Vidí v tom provokaci. Ale díky proroku Elišovi se všechno vysvětlí a aramejsky generál pokračuje se svým doprovodem od královského paláce k obydlí Božího proroka. Naamán moc těm izraelským zvláštnostem nerozumí. Neví, proč nemá izraelský král všechno *pod palcem* a proč musí ještě k nějakému prorokovi. Ale tak to říkala i ta izraelská otrokyně: uzdravení najde u proroka. A tak je generál zvědav, jak to bude pokračovat...

Některí pacienti přicházejí k lékaři a přesně vědí, co má s nimi lékař dělat a jaké léky jim má předepsat. Takovým pacientem byl také syrský generál Naamán, když přicházel za Božím prorokem Elišou. - A když se nic zvláštního neděje a prorok Eliša se ani nenamáhá vyjít z domu, zdá se to Naamánovi podezřelé. Jediné, co nemocný velitel dostane, je záhadná rada: „*Jdi, omyj se 7x v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé!*“

4. Div Božího jednání

To už se generál opravdu naštvě a odchází. Měl své představy o tom, jak by mělo probíhat jeho uzdravení. Ale místo tajemného liturgického divadla je tu nějaký primitivní nápad s kalným Jordánem! Tak kvůli tomu nemusel vůbec nikam jezdit! Proč by se chodil koupat do špinavého Jordánu, když u nich doma mají čistší řeky. Jede domů! Mnoho nescházelo, aby se Naamán opravdu vrátil domů tak, jak přijel: se svou bolestí, se svým trápením a se svou nemocí! - Ještě že měl syrský generál docela rozumné služebnictvo! Jeho podřízení ho přesvědčili, že by to měl zkusit. „*Vždyť prorok nežádá od tebe nic nemožného! Kdyby požadoval od tebe něco zvláštního, určitě bys ho poslechl. Proč nechceš vyzkoušet tak jednoduchou radu?!*“ Generál se nechá přemluvit, cestuje asi dalších 40 km k Jordánu, 7x se do něho ponoří a ...nestačí se divit! Je zdravý, je čistý!

V čem je tajemství jeho uzdravení? Naamán je zbaven svého trápení *ne proto*, že by kalné vody Jordánu měly skutečně zázračnou moc. Neměly a nemají. Ani tehdy, ani dnes. *Je to proto*, že Bůh se v této situaci rozhodl prokázat svou dobrotu a moc zrovna tímto způsobem! V tom se ukazuje Boží svrchovanost a moc. Všechno slouží Božím záměrům a cílům.

5. Boží cesty s námi

Tolik cesta syrského armádního generála za uzdravením. Dověděli jsme se, že Naamán našel víc, než čekal. Byl uzdraven a setkal se s živým Bohem! Jako ctitel Rimónův po svém uzdravení vyznává: „*Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli.*“ Nikdo to po něm nechtěl, nikdo se ho na to neptal, ale jemu je to najednou všechno jasné! Osobní setkání s Bohem je tou nejcennější životní zkušeností!

Není to často tak, že nám těžké a bolestné zkušenosti v životě paradoxně pomáhají? Bůh Elišův a otec Ježíše Krista ví také o našich trápeních. Ať je to cokoliv, Bůh Ti chce a může pomoci. To věděla už kdysi malá izraelská dívka: *Bůh si poradí s každým naším trápením, pro Něho není nic nemožného, On dokáže uzdravit i cizího velitele, který Ho nezná a který se po Něm neptá..On má svou lásku a milost také pro Tebe.*

Připomínejme si, že se Bůh chce dát osobně poznat každému z nás. Jemu na nás záleží, On nás miluje a On nás ve své lásce hledá. Někdy nás hledá a přitahuje k sobě také cestou nemoci, bolesti nebo životní zkoušky.

Naamánův příběh je příběhem o tom, jak živý Bůh vstupuje do životů lidí a jak přichází se svou pomocí. Pán Bůh chce jednat také jako náš Zachránce a Pán. Ne nějak náhodně a okrajově, ale naplno a doopravdy. *Jak se to může stát?* Tak, že uvěříme Bohu a v Ježíši Kristu přijmeme dar Boží spásy. - Ale možná je to trochu podobné jako s tím Jordánem. Když lidé slyší o tom, že Boží odpuštění a pomoc jsou připraveny v Ježíšově smrti a vzkříšení, dívají se stejně jako Naamán kdysi. *Copak může kalný Jordán uzdravit?* Je možné, aby víra v Ježíše Krista vypůsobila změnu života?! Ano, je to možné. Jako Kristova církev to můžeme potvrdit. Bůh v Ježíši Kristu uzdravuje lidi z *duchovního* malomocenství, z *malomocenství hříchu*.

Spolehněme se na Boží nekonečnou lásku a přijímejme dar Boží záchrany v Ježíši Kristu, i když nám Boží rady a pokyny stokrát připomínají to staré „*jdi a umyj se 7krát v Jordánu*“. Nenechme se odradit pochybnostmi a nechme se překvapit Boží mocí a Božími možnostmi. Na konci naší nové zkušenosti může být vyznání typu „*Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jen v Izraeli.*“ Anebo věta „*Ty máš slova věčného života a my jsme poznali a uvěřili, že ty jsi Kristus, syn Boha živého.*“ Ano, je to pravda. Nikdo jiný, jen Bůh v Ježíši Kristu dává nový život, život věčný, život, který nekončí smrtí. (28.4.2007 – B. Kaleta)